

ЗАУВАЖЕННЯ
до проекту Закону України
«Про порядок проведення реформування
системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській,
Донецькій областях та м. Києві»
(реєстраційний № 8603)

У Головному юридичному управлінні у межах відведеного часу розглянуто зазначений законопроект, що підготовлений до другого читання, та висловлюються такі зауваження.

Перш за все, слід зазначити, що запровадження пілотного проекту щодо реформування системи медичного обслуговування у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та м. Києві має відбуватися з неухильним дотриманням конституційних приписів статті 49 Конституції України, що передбачають доступність для всіх громадян медичного обслуговування та безоплатність надання медичної допомоги у державних і комунальних закладах охорони здоров'я тощо. Проведення такого експерименту має також відбуватися з дотриманням права пацієнта на вибір лікаря і лікувального закладу, що визначено статтею 38 Основ законодавства України про охорону здоров'я.

Проте законопроект не містить механізмів організації і проведення первинної, вторинної, третинної та екстреної медичної допомоги, чіткі та зрозумілі умови направлення пацієнтів для отримання безоплатної вторинної, третинної та екстреної допомоги. Крім того, проектом не встановлено відповідальність за невиконання медичними працівниками цих умов. Проект також містить численні бланкетні норми щодо затвердження центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я тих чи інших умов проведення пілотного проекту.

За такої ситуації юридична невизначеність норм законопроекту не забезпечить виконання статті 19 Конституції України, яка передбачає обов'язок органів державної влади діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Що стосується безпосередньо норм законопроекту, варто звернути увагу на таке.

Незважаючи на те, що за своєю суттю пілотний проект є експериментом, а тому може містити новаторські та неіснуючі до цього часу механізми, його реалізація має відбуватися з урахуванням вимог Конституції України, норм чинних законів України та враховувати основні принципи бюджетного законодавства, законодавства про працю тощо.

Законопроект не містить положення щодо обов'язкового збереження в областях, де передбачається проведення експерименту, та м. Києві існуючої мережі закладів охорони здоров'я, що не відповідає частині третій статті 49 Конституції України.

Стаття 12 проекту, що стосується прикінцевих та перехідних положень, не містить норми щодо сфери розповсюдження та строків дії цього закону, що є визначальним, оскільки реалізація пілотного проекту передбачає визначення територіальних та часових обмежень. Крім того, положення частини першої цієї статті, що передбачає набрання чинності цього Закону з дня його опублікування, не відповідає частині третій статті 27 Бюджетного кодексу України, згідно з яким закони України або їх окремі положення, які впливають на показники бюджету (зменшують надходження бюджету та/або збільшують витрати бюджету) і приймаються після 15 липня року, що передує плановому, вводяться в дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим.

Статтею 12 проекту передбачається встановити пріоритетність норм цього Закону порівняно з нормами інших нормативно-правових актів на період проведення експерименту у пілотних регіонах. Це стосується:

- поширення на період реалізації пілотного проекту дії ліцензій та інших дозвільних документів, виданих закладам охорони здоров'я пілотних регіонів до набрання чинності цим Законом, на діяльність реорганізованих закладів охорони здоров'я, що не узгоджується із порядком переоформлення ліцензії, що визначений Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

- встановлення окремого порядку переведення на іншу роботу, оплати праці працівників закладів охорони здоров'я, що не узгоджується із законодавством про працю (Кодекс законів про працю України та Закон України «Про оплату праці»);

- повноваження Кабінету Міністрів України змінювати розмежування видатків на охорону здоров'я між місцевими бюджетами пілотних регіонів, визначене статтями 89 і 90 Бюджетного кодексу України.

Зауважуємо також, що положення частини п'ятої статті 12 проекту щодо визначення термінів набрання чинності цим Законом (з дня його опублікування) та приведення Кабінетом Міністрів України своїх

нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом (протягом трьох місяців з набрання чинності) є юридично некоректними, оскільки реалізація норм Закону ставиться в залежність від прийняття у майбутньому підзаконних актів. Відтак, вважаємо, що з огляду на вимоги Бюджетного кодексу України «цей Закон» має набирати чинності з 1 січня 2012 року, крім частини п'ятої статті 12 Закону, яка набирає чинності з дня його опублікування.

Крім того, законопроект потребує ретельного термінологічного та структурного техніко-юридичного опрацювання, а також редакційного доопрацювання.

Заступник Керівника Апарату
Верховної Ради України -
керівник Головного управління

М. ТЕПЛЮК